Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 22. Stycznia 1870. **Część II.**

Nr. 8.

U s t a w a,

o nadzorze nad szpitalami, posiadającemi charakter szpitali powszechnych i publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Nadzór sanitarno-policyjny nad szpitalami powszechnemi i publicznemi, tj. temi, które pod tą nazwą już teraz istnieją, i temi, które za przyzwoleniem Sejmu za szpitale powszechne i publiczne uznane będą, o ile takowy dotychczas c. k. władzy politycznej przysługa, pozostaje i nadal nienaruszony.

Artykuł II.

Natomiast ze względu na udział funduszu krajowego w opędzaniu kosztów pielęgnowania chorych, w tych zakładach leczonych, postanawia się:

1. Że ogłoszenie innych zakładów dla chorych — prócz już istniejących — zakładami powszechnemi i publicznemi nie nastąpi na przyszłość bez przyzwolenia Reprezentacyi krajowej,

2. Wysokość należytości taxy za leczenie i pielęgnowanie chorych, jakoteż wszelkie zmiany tej należytości ustanawia Wydział krajowy, za porozumieniem się z c. k. polityczną Władzą krajową.

3. O ileby niektóre z tych zakładów nie zostawały już pod bezpośrednim wyłącznym zarządem Wydziału krajowego, to pod względem administracyjnym i ekonomicznym mają pozostawać pod naczelnym kierunkiem i nadzorem Wydziału krajowego, a mianowicie:

a) Wydziałowi krajowemu mają być przedkładane do zatwierdzenia coroczne budżety szpitalne, i składane sumaryczne roczne rachunki;

b) wszelkie zmiany w urządzeniu, w organizacyi, tudzież w etacie płac i osób służby szpitalnej, tak lekarskiej, jak i administracyjnej, zawisły od zatwierdzenia Wydziału krajowego;

c) bez zezwolenia Wydziału nie może nastąpić ani przedaż, ani zamiana, ani żadne stałe obciążenie zakładowego majątku szpitalnego tak ruchomego, jak nieruchomego.

Artykuł III.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Wiedeń dnia 12. Grodnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 9.

Ustawa,

względem ustanowienia rad szpitalnych dla szpitali powszechnych i publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Z wyjątkiem Lwowa i Krakowa, w każdem mieście, gdzie istnieje szpital, ogłoszony za powszechny i publiczny, ma być ustanowioną rada szpitalna dla tegoż szpitala.

§. 2.

W odniesieniu do zakładu, dla którego jest ustanowioną, rada szpitalna jest organem doradczym i kontrolującym.

§. 3.

Do zakresu działania rad szpitalnych należy w ogóle bezpośrednie czuwanie, opieka i kontrola nad całym zarządem powierzonych ich pieczy szpitali, tak pod względem lekarskim, jakoteż ekonomicznym. W szczególności zaś mają one:

a) pilnie czuwać nad wykonaniem obowiązujących przepisów i rozporządzeń władz wyższych, nad przyjmowaniem i należytem pielęgnowaniem chorych, tym celem przedsiębrać częste, i kiedy tylko okaże się potrzeba, niespodziane rewizye w szpitalu przez członków swoich;

b) czuwać nad całością funduszów i inwentarza zakładu, nad ściągnieniem czynszów z dzierżawy lub najmu, procentów od kapitałów, legatów i innych dochodów, i ażeby takowe użyte były na cel przeznaczony;

c) przestrzegać utrzymania należytego porządku domowego w zakładzie, i nadzorować utrzymanie budynków i sprzętów szpitalnych w dobrym stanie;

d) udzielać zdania swego co do warunków wydzierżawienia dóbr ziemskich i innych, do zakładu należących realności, względem elokacyi kapitałów szpitalnych, niemniej co do warunków i rezultatu licytacyi o dostawę rozmaitych potrzeb szpitalnych, i wykonanie zatwierdzonych robót, budowli i reparacyj, i tym celem dla należytego przestrzegania praw zakładu brać udział przez członków swoich nie tylko przy wszelkich licytacyach, czy to o wydzierżawienie dóbr i realności szpitalnych, o dostawę rozmaitych potrzeb, lub o wykonanie robót, budowli i reparacyj, ale i przy odbiorze znaczniejszych liwerunków i kollaudowaniu uskutecznionych robót, budowli i reparacyj;

e) czynić wnioski co do ustanowienia lub zmiany taxy pielęgnowania chorych; rozpoznawać corocznie budżety, i przeglądać składane przez zarząd rachunki szpitalne, i w tych rzeczach, przed odesłaniem takowych do właściwego ustanowienia, zatwierdzenia, lub sprawdzenia, swoje uwagi robić;

f) czynić przedstawienia do władz dotyczących w sprawie obsadzenia posad, co do mianowania, ukarania, lub oddalenia lekarzy i urzędników szpitalnych, przy udzielaniu urlopów takowym i zarządzaniu potrzebnego zastępstwa, również przedstawić zasłużonych i godnych do odznaczenia udzielania remuneracyi lub zapomogi;

g) brać inicyatywę w zaprowadzeniu potrzebnych reform i ulepszeń w administracyi i urządzeniu szpitali; wreszcie

h) z końcem każdego roku przedkładać Wydziałowi krajowemu sprawozdanie swych czynności, i o stanie szpitala na żądanie wyższej władzy udzielać w każdym razie zdania swego, i wykonać specyalne polecenia w sprawach odnoszących się do powierzonego im zakładu.

§. 4.

Organa wykonawcze zarządów szpitalnych, a w szczególności zwierzchności gminne obowiązane są ułatwiać urzędowanie rad szpitalnych w powierzonym im zakresie.

§. 5.

Rady szpitalne zajmują się także zbieraniem datków dobroczynnych na cele szpitalne.

§. 6.

Rada szpitalna składa się z następujących członków:

a) z prezesa rady powiatowej, lub jego zastępcy, jako delegata Wydziału krajowego;

b) z dwóch delegatów rady powiatowej;

c) z dwóch obywateli miejskich, wybranych przez radę gminną.

Przewodniczącym rady szpitalnej jest prezes rady powiatowej lub jego zastępca.

§. 7.

Urzędowanie delegatów rady powiatowej i obywateli miejskich trwa rok jeden, a ustępujący może być nanowo obranym.

§. 8.

Posada członka rady szpitalnej jest bezpłatna. Jednak żądać mogą członkowie zwrotu z funduszów szpitalnych za wydatki w gotowych pieniądzach, z ich urzędowaniem połączone.

§. 9.

Posiedzenia zwyczajne rady szpitalnej odbywają się raz na miesiąc. Wszakże na żądanie czyto Wydziału krajowego, czy powiatowego, lub miejscowej zwierzchności gminnej, jakoteż na żądanie dwóch członków rady szpitalnej, i w ogóle w wypadkach naglących winien przewodniczący zwołać nadzwyczajne posiedzenie, ile razy okaże się tego potrzeba.

§. 10.

Do ważności uchwał potrzebną jest obecność przynajmniej trzech członków.

Uchwały zapadają większością głosów; w razie równości rozstrzyga przewodniczący. Tenże rozdziela referaty pomiędzy członków, podpisuje wraz z sekretarzem protokóły posiedzeń i uchwały zapadłe, jakoteż expedycye.

§. 11.

Rady szpitalne prowadzą osobną księgę „Dobroczyńców zakładu", w którą imiennie wpisują tych, którzy czy to datkiem dobrowolnym, czy też inną bezpłatną usługą przyczynili się do utrzymania, wzbogacenia i podniesienia zakładu. Imiona tych dobroczyńców corocznie do publicznej wiadomości mają być podane.

§. 12.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Wiedeń dnia 12. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 10.

Przepis

o dodatku na pomieszkanie dla urzędników i sług Wydziału krajowego, uchwalony przez Sejm krajowy na posiedzeniu dnia 9. Października 1869. roku.

Artykuł I.

Urzędnicy i słudzy Wydziału krajowego, pozostający stale w służbie krajowej, którzy nie mają przeznaczonych sobie pomieszkań w naturze, pobierać będą dodatek na pomieszkanie a mianowicie:

a) **w oddziale konceptowym:**

	zł r.
Sekretarze kl. I. rocznie po	400
Sekretarze kl. II. i III. rocznie po	300
Koncypiści rocznie po	200
Praktykanci rocznie po	100

b) **w oddziale technicznym:**

Nadinżynier rocznie	400
Inżynierowie rocznie po	300

c) **w oddziale rachunkowym:**

Dyrektor rocznie	400
Zastępca dyrektora rocznie	300
Adjunkci rocznie po	180

d) **w oddziale kasowym:**

Kasyer rocznie	200
Adjunkci rocznie po	180

e) **w oddziale manipulacyjnym:**

Protokolista i archiwista rocznie po	180
Kanceliści rocznie po	160

f) **woźni**

rocznie po	80

Artykuł II.

Dodatek powyższy wypłacany będzie w półrocznych ratach dnia 1. Kwietnia i 1. Października każdego roku.

Postanowienia ustanowy dla służby krajowej co do nabycia prawa do zasiłku na pomieszkanie, sposobu wypłaty i t. d. pozostają w swej mocy.

Artykuł III.

Niniejszy przepis wchodzi w życie od dnia 1. Stycznia 1870. r., z którym dniem ustaje na mocy uchwały z dnia 7. Października 1868. r. udzielany dodatek na pomieszkanie.

We Lwowie dnia 9. Października 1869. r.

L. Sapieha w. r.
Marszałek krajowy.

Kabat w. r.